

Căsătoriile mixte surpă Biserica lui Hristos din interior

„Căci cuvântul lui Dumnezeu, prin firea lui, nu se poate lega și puterea nicidecum nu a fost dată ierarhilor ca să poată face vreo călcare de canon, ci numai ca să urmeze cele dogmatisite și să calce pe urmele celor care le-au primit înaintea lor ... Însă, precum se pare, zidindu-și casa lor pe locuri putrede, când erezia a lovit asupra lor ca o furtună, au căzut cu cădere preacumplită, numind iarăși iconomie lepădarea adevărului... Și cei mai mulți sunt gata spre împărtășirea cu răul, căutând în nevoi să afle oarecare dezvinovățire prin care, fără necaz și supărare, să ducă lupta pentru dreapta credință. Au avut părtășie [cu ereticii] pe baza tăgăduirii lui Hristos, a Născătoarei de Dumnezeu, a tuturor Sfinților”.*

Din cele spuse de dumnezeiescul Părinte Theodor Studitul, nu poate fi folosită iconomia în legătură cu Sfintele Canoane, așa cum au făcut și fac în continuare pseudoierarhii BOR, mult înainte și după ereticescul sinod cretan. S-au lepădat de Adevăr, mințind cler și popor, care nu poate după cum se vede să-și găsească dezvinovățire în niciun fel, acceptând răul drept bine. Devierea de la canonul 72 are, de asemenea, foarte grave urmări eclesiologice, de neacceptat, din moment ce amestecă eclesiologic împreună „oaia” și „lupul” și „partea” lui Hristos cu „moștenirea” păcătoșilor. În temeiul **Canonului 10 Laodiceea**, „nu se cuvine ca cei ce sunt ai Bisericii – adică creștinii ortodocși, să împreune, din indiferență, pe fiii lor cu ereticii prin legătura căsătoriei”. Potrivit interpretării dată de unii canoniști ortodocși, **canonul respectiv interzice căsătoria unui creștin ortodox cu orice persoană aflată sub anatema Bisericii Ortodoxe, a cărei erezie a fost deci anatematizată.** (Can. 1 II Ec.; 1 Sf. Vasile cel Mare ; 45 Apost.) **Căsătoria mixtă surpă Biserica din interior, căci deschide poarta rugăciunilor în comun, deschide poarta întrebuințării falsei iconomii și pentru administrarea restului tainelor celor neortodocși.**

Astfel, prin căsătoriile mixte:

1. Se acceptă botezul ereticilor, și se aplică doar Mirungerea, prin urmare se legalizează rugăciunea în comun cu ereticii, întrucât acesta nu a fost botezat ortodox (a considera valid „botezul” ereticilor, înseamnă a considera valide toate

„tainele” lor.)

2. Căsătoria mixtă fiind lovită de nulitate, cei doi parteneri vor trăi în desfrânare sub iluzia unei binecuvântări date de către Biserică.

3. Ea lipsește pe partenerul ortodox de posibilitatea unirii cu Hristos în Sfânta Taină a Euharistiei, iar fără aceasta cine va putea sta împotriva vrăjmașului mântuirii neamului omenesc?

4. Căsătoria mixtă lucrează implicit la disoluția familiei, și astfel a societății, alături de atacurile generalizate în lumea actuală împotriva familiei, prin faptul că este lipsită de binecuvântarea lui Dumnezeu, iar ceea ce este lipsit de această binecuvântare, nu poate dăinui, nici nu poate spori în bine.

5. Copiii dintr-o căsătorie mixtă vor suferi de grave confuzii de credință, relativism dogmatic.

6. Căsătoria mixtă introduce o rupere între Bisericile locale, în funcție de acceptarea sau neacceptarea acestei false iconomii.

7. Se anulează scopul căsătoriei care este mântuirea în Hristos a celor doi soți, prin introducerea ecumenismului în familie.

Sinodul BOR va continua nestingherit aceste lucrări vătămătoare, cu acordul clerului laic și monahal, în acceptul pleromei tăcute și supuse, ignorând cu desăvârșire, precum mai – marii lor, Sfintele Canoane, învățăturile Sfinților Părinți, însăși Evanghelia, spre pierderea mântuirii. **„Dacă se va da deoparte”,** zice, **„nu va binevoi sufletul Meu întru el”**(Avac. 2, 4). Și iarăși, Apostolul zice: **„Noi nu suntem ai dării deoparte spre pierzanie, ci ai credinței spre dobândirea sufletului”** (Evr. 10, 39). Amin.

*Dreapta credință în scrierile Sfinților Părinți/ Sf. Theodor Studitul, Sf. Ioan Gură de Aur, Sf. Amfilohie; trad. din limba greacă veche de pr. Marcel Hancheș, București, Ed. Sofia, 2006, vol. I